



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 528/2016**  
**14.06.2016. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.З., због кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206. став 1. у вези са чланом 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.З., адвоката В.Р. из З., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину 6К 573/14 од 30.03.2016. године и 7КВ. 279/16 од 05.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2016. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.З., адвоката В.Р., поднет против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину 6К 573/14 од 30.03.2016. године и 7КВ. 279/16 од 05.04.2016. године.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Зрењанину 6К 573/14 од 30.03.2016. године, у ставу првом, досуђена је награда В.Р., адвокату из З. за одбрану окривљеног М.З. у предмету Основног суда у Зрењанину 6К 573/14 у износу од 493.500,00 динара, а у ставу другом је обавезана Република Србија-Основни суд у Зрењанину да адв. В.Р. у року од 60 дана од правноснажности тог решења под претњом принудног извршења исплати износ од 493.500,00 динара.

Решењем Основног суда у Зрењанину 7КВ. 279/16 од 05.04.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.З., адв. В.Р. изјављена против решења тог суда број К. 573/14 од 30.03.2016. године.

Бранилац окр. М.З., адв. В.Р., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона- члан 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине у целини одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати на поновну одлуку ванпретресном већу Основног суда у Зрењанину или да преиначи у целини првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по редовном правном леку у смислу навода из овог захтева.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредаба чл. 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.З. је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, која је разлог подношења захтева учињена побијаним првостепеним решењем тиме што браниоцу нису признати трошкови у траженом износу на име награде за састав пет образложених поднесака, како је изричито предвиђено Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, при чему је погрешно примењен Тарифни број 4. став 2. Тарифе, уместо Тарифног броја 4. став 1. алинеја 4. и 11., а реч је о поднеску браниоца од 11.04.2014. године за предузимање истражних радњи и поднеску од 15.04.2014. године са примедбама на налаз и мишљење вештака, за које је признат износ од по 22.500,00 динара уместо по 45.000,00 динара, те поднеску од 11.02.2015. године којим се бранилац изјаснио на поднесак пуномоћника оштећеног, поднеску од 23.02.2015. године у коме је бранилац указао на чињенице које говоре у прилог одбрани и поднеску од 10.06.2015. године у којем бранилац даје своју оцену новог вештачења, за које поднеске је браниоцу призната награда у износу од по 15.000,00 динара, уместо по 30.000,00 динара. Иста повреда закона, према наводима захтева, учињена је и побијаним другостепеним решењем којим је одбијена жалба браниоца без правих разлога за неприхватање жалбених разлога.

Из изложених навода захтева произилази да бранилац окривљеног, само формално се позивајући на повреду закона, односно цитираних одредаба Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а применом којих је окривљеном побијаним решењима признато право на трошкове одбране који се односе на састав поднесака, у суштини оспорава као погрешан начин обрачуна и висину трошкова досуђених окривљеном по наведеном основу, односно чињенична утврђења и оцене суда о томе који износ награде припада окривљеном на име тражених трошкова по наведеном основу.

Међутим, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, чињенично стање у побијаној правноснажној одлуци није разлог због којег окривљени, односно бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости, па је предметни захтев браниоца окр. М.З. оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник**  
**Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Јанко Лазаревић,с.р.**